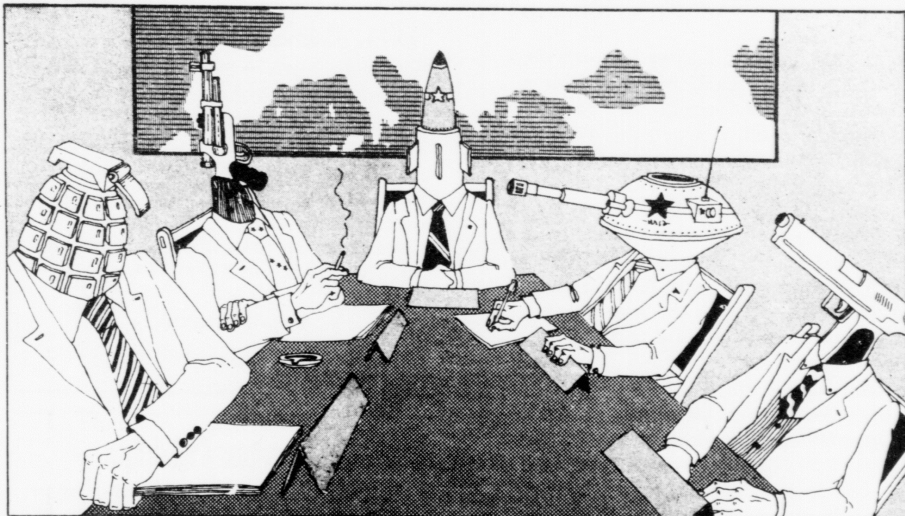

Blaðstjórnarfundur á Dagblaðnum um uttanríkismál

Nei, sanniliga hava teir gudiligu bakmennirnir hjá blaðstjóranum eitt rætt tak um ævigar samfelagsligar sannleikar. Tí hava teir uppiborið atkvøður fólksins, og ein slíkan gløggan mann við blaðróðrið. Ikki tørvar okkum »troyttar skúlalæraratypur« sum hann tekur til, til at stjórna hvørki heimum ella Dagblaðnum. Nei, »harðir hálsar« skulu til. Fleiri leðurjakkar sum blaðmenn á Dagblaðnum! Og fleiri cowboyar til at trysta á knapparnar sum fáa atomvápnini at bresta sum skammbyrsur í teim bestu westernmyndu-

num!

Jú, Jógván Sundstein (limur í brøðrasamkomuni) og Steingrímur Niclasen (deknur í kristnu fólka-kirkjuni), sanniliga hava tit valt ein Kristi stríðsmann til blaðstjóra á floksblaði tykkara. Fleiri slíkir kunnu tryggja frið á jørð og í menniskjum góðan tokka. Hvat billar hasin »troytti skúlalærarin« Árni Dahl sær inn at finast at nýggjárshæilsu fólkafloksmálagnsins til ein »vinstrafasist« sum Steinbjørn B. Jacobsen? Burdu alment lóntir, serliga lærarar, yvirhøvur fingið loyvi at brúka

munni í einum demokratiskum samfelagi?

Og síðan havnarfólk vóru so gløggt at seta frostmarkið niður innan býarsins stýri, so er tað greitt, at tað má vera ov kalt hjá fólki at ganga á gongugøtum uttan at vera skodd og bjálvað inn í blikk. Hvat skulu fólk ganga til, gongugøturnar eru jú fyri bilar. Skóbúðirnar kunnu jú eisini fáa agentur fyri dekk, so har man onkur bjarga livinum. Tað eru jú bert ótanger og kommunistar, sum ganga. Tey sum tíma at arbeiða eiga sjálvandi bil, og tað er skomm og

eitt tekin um leti at ganga í atom-öldini.

Annars vil eg ynskja feroysku muruni og umboði hennara fólkaflokkinum og Dagblaðnum eitt gott nýtt ár, við vón um eina siðiliga herðubbing kring heimin, fleiri harðar hálsar, og eitt gott samstarv millum Reagan, landsstýrið og býraðið. Ein atombumba ella tvær í 1981 hevði heldur ikki verið burturvið. Soleiðis bert fyri at tryggja friðin í heiminum.

Hopalong í Skeyti

Verjið gongugøtuna

Gongugøtan í Havn var eitt hitt størsta umhvørvisliga framstíg í nýggjari tíð. Helst tað einasta tiltak, sum bar tann vegin, at býurin ikki einans er fyri bilar, men eisini fyri fólk ið vil ganga, hitta hvørt annað, práta, viðkoma hvørjum øðrum.

Gongugøtan hevur verið ein møguleiki til skapan av mentan í einum nýggjum karmi. Mentanarligir møguleikar verða annars ikki serliga høgt virðir av býráði okkara. Seinasta dømi um mentanarpolitikk er steðganin av tiltøkum »jazzfelagsins« í

gomlu »Perluni«. Skjótt hava vit ikki annað eftir enn itrótt, trúarsamkomur, bilar og sjónvarpsfelagið sum feroyska mentan.

Gøtur okkara eru annars ikki gjørdar til gangandi og súkklandi fólk, ella enn minni fólk við til dæmis barnavognum. Bilarnir eru ein livsvandi fyri slíkt fólk. Her var gongugøtan eitt undantak.

Um gongugøtan ikki longu er opnað fyri bilum, so er í umbúna at hon verður tað. Her skulu áhugamála hjá nøkrum handilsmonnum setast hægri

enn áhugamála hjá fólki flest. Og hvør sigur, at ein gongugøta í longdini forðar fyri at fólk vitja krambúðir? Tak dæmi aðrastaðni frá, eitt nú »Strøget« í Keyptmannahavn. Keypir fólk minni har enn aðrastaðni í býnum?

Gongugøtan kundi givið møguleika til eitt rikari liv í einum býi, sum ikki einans er bilar og rópandi hátalarameir. Til dæmis kundi vit hugsað okkum kaffihús uttandura, mentanartiltøk o.a.

Skulu vit lata okkum lynda at bilarnir nú aftur fara at troðka okkum

burtur av okkara kærú gongugøtu — hóast hon er litil? Eiga vit ikki at mótmæla?

Heitt verður á fólk um at finna saman og skipa fyri ymsum mótmælisskattum móti teim framtroðkandi bilunum. Fyri fyrst kundi fólk bert hildið áfram at gingið mitt á gøtuni, men annars má standast saman og vilji fólksins her í býnum sýnast.

Livi gongugøtan — og fleiri av teim í framtíðini!

Gongurolvur

Komm. Ú/OFML-samarbeiði — eitt framstíg

Í Sosialinum nr. 2 1981 skrivur Kosmosocius lesarabrev um feroyska vinstravogin. M. a. verður sagt, at Komm. Ú er klovnad, og at felagð hevur »undirlagt« seg OFML í Føroyum.

Vit skulu í fyrsta lagi

gera vart við, at eingin klovnungur er farin fram í Komm. Ú, og í øðrum lagi skulu vit gera vart við, at tað altíð hevur verið eitt av endamállum hjá Komm. Ú at stuðla kommunismum í Føroyum. Hesum endamálinum halda vit støðugt

fast um.

Komm. Ú er eitt sjálvstøðugt útisetafelag og er ikki undirlagt nøkrum øðrum felagsskapi.

Samsvarandi endamálinum hjá Komm. Ú, ið er at savna allar kommunistar í eina røslu, hevur Komm.

Ú tikið upp samarbeiði og samráðingar við OFML. Hetta samarbeiði millum Komm. Ú og OFML meta vit vera eitt stig á tí røttu leiðini hjá feroyska vinstravoginum sum heild.

Komm. Ú

Føroya Landsstýri:

Kristian Djurhuus sitið longst í landsstýrinum

Jákup Lindenskov sitið longst sum landsstýrismaður

Við teimum landsstýrismonnum, sum vórðu valdir í seinastu viku, er samlaða talið av lögmonnum og landsstýrismonnum, sum sitið hava, komið upp í 32.

Tann, sum sitið hevur longst í landsstýrinum — sum landsstýrismaður og lögmaður — er Kristian Djurhuus. Hann var lögmaður í 10 ár — frá 1950 til 1958 og aftur frá 1968, tá P. M. Dam doyði, til valið í november 1970. Sum landsstýrismaður sat hann í 8 ár — frá 1948 til 50, 59—62 og aftur frá ársbyrjan í 1967 til november 1968.

Hinvegin hevur Jákup Lindenskov sitið longst sum landsstýrismaður. Hann kom í landsstýrið saman við Villa Sørensen, tá P. M. Dam doyði í november 1968. Utan slít sat Jákup í landsstýrinum til 20. november 1979, tá hann var valdur á fólkating og tí lat sessin í landsstýrinum til Vilhelm Johannesen.

Jákup Lindenskov á baki kemur Atli Dam. Hann hevði sitið sum lögmaður í samfull 10 ár 10. desember í fjør og áðrenn sat hann sum landsstýrismaður í 10 mánaðir. Hann kom í landsstýrið eftir at Villi Sørensen var deyður á nýggjárinum 1970.

Seks løgmen

Síðan fyrsta landsstýrið var skipað, eftir at Heima-stýrislógin var komin í gildi, hava sitið seks løgmen:

1. Andreas Samuelsen (48—50) 2 ár.
2. Kristian Djurhuus (50—58 og 68—70) 10 ár.
3. Petur Mohr Dam (59—62 og 67—68) 6 ár.
4. Hákon Djurhuus (63—66) 4 ár.
5. Atli Dam (70—80) 10 ár.
6. Pauli Ellefsen (81—).

29 landsstýrismenn

Talið av landsstýrismonnum er við teimum nývaldu: Jákup Lindenskov, Ja. (68—79) 11 ár.

Kristian Djurhuus, Sa. (48—50, 59—62 og 67—68) 8 ár.

Niels Winther Poulsen, Sj. (59—66) 8 ár.

Dánjal P. Danielsen, Fø. (75—80) 6 ár.

Demmus Hentze, Fø. (75—80) 6 ár.

Sámal Petersen, Sj. (67—72) 6 ár.

Hákon Djurhuus, Fø. (51—54 og 55—56) 5 ár.

Peter F. Christiansen, Sa. (74—74) 4 ár.

Karsten Hoydal, Tj. (63—66) 4 ár.

Finnbogi Isaksen, Tj. (75—78) 4 ár.

Rikard Long, Fø. (50—54) 4 ár.

Edvard Mitens, Sj. (54—58) 4 ár.

Eli Nolsøe, Sa. (70—74) 4 ár.

Erlendur Patursson, Tj. (63—66) 4 ár.

Petur Reinert, Tj. (75—78) 4 ár.

J. P. Davidsen, Ja. (48—50) 2 ár.

Heðin Klein, Tj. (79—80) 2 ár.

Ásbjørn Joensen, Sj. (72—74) 2 ár.

Hergeir Nielsen, Tj. (79—80) 2 ár.

Louis Zachariassen, Sj. (48—50) 2 ár.

Atli Dam, Ja. (70) 1 ár.

Óla Jákup Jensen, Fø. (57—58) 2 ár.

Vilhelm Johannesen, Ja. (79—80) 1 ár.

Thorstein Petersen, Fø. (50—51) 1 ár.

Villi Sørensen, Ja. (68—70) 1 ár.

Olaf Olsen, Fø. (81—).

Torbjørn Poulsen, Sj. (81—).

Ellif Samuelsen, Sa. (81—).

Páll Vang, Fø. (81—).

Sambært hesum yvirtili hevur fólkaflokkurin havt flestar menn í landsstýrinum. Fólkaflokkurin hevur havt 8, sambandsflokkurin 6, tjóðveldisflokkurin 6, javnaðarflokkurin 6 og sjálfstýrisflokkurin 5.

(Keiða: Einar Waag: Val og valtøll).